

HET KRUISPUNT

Informatiebulletin van de NIGA
14e jaargang nr.1 , april 2022
Redactie: Ds. Greetje Arnoldus-Veenstra
Opmaak: Ernst H.F. Meijer

Pasen

'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt'
(Mattheus 28:6 HSV)

Pasen, wat gebeurde er werkelijk? Deze vraag geeft de behoefte van veel mensen weer om te weten en te begrijpen wat er die paasmorgen bij het graf gebeurde. We willen immers de dingen die we niet begrijpen graag verklaard zien? We zullen echter in dit leven nooit een duidelijk antwoord op de vraag HOE ontvangen. Dat komt in de eerste plaats omdat de Bijbel geen duidelijke beschrijving geeft van de opstanding. De verschillende evangelisten geven elk hun eigen beschrijving en zijn het zelfs niet met elkaar eens: Bij Johannes komen de eerste mensen bij het graf terwijl het nog donker is. Bij Lucas en Mattheus komt de zon net op en bij Marcus is het al licht. De eerste getuigen waren bij Lucas drie met name genoemde vrouwen met nog anderen, volgens Marcus ook drie, maar in plaats van Johanna wordt Salome genoemd. In het verhaal van Mattheus waren het twee vrouwen en volgens Johannes alleen Maria van Magdala. Ook over het wegrollen van de steen, de rol van de discipelen, het al dan niet binnengaan van het graf en de aanwezigheid van engelen zijn de evangelisten niet eensluidend. Moeten we dan maar concluderen dat er zoveel tegenstrijdigheden zijn dat het hele verhaal niet waar is? En omdat we niet kunnen vaststellen HOE de Heer is opgestaan, ook afwijzen DAT de Heer is opgestaan? Dan zouden we ons blind staren op het lege graf. En dat is nu juist wat we niet moeten doen. Dat werd ook al tegen de vrouwen gezegd: Hij is hier niet, Hij is opgewekt. Als er iets is dat we kunnen leren uit de beschrijving van de evangelisten dan is het wel dat niet het HOE, maar het DAT van de opstanding belangrijk is. Het HOE zal altijd een wonder blijven. Maar we zijn er nog niet wanneer we vaststellen dat niet het HOE maar het DAT van de opstanding van belang is. Vanuit de vaststelling dat de opstanding van belang is, dringt er zich opnieuw een HOE-vraag op. En dan vragen we niet opnieuw hoe het werkelijk gebeurde op die vroege morgen in Jeruzalem, maar dan vragen we HOE de opstanding

gebeurde in het leven van de eerste getuigen toen en HOE gebeurt de opstanding nu in ons eigen leven? De vrouwen bij het graf konden eerst niet geloven wat ze zagen. Pas wanneer de gestalten in blinkende gewaden hen de woorden van Jezus in herinnering brengen gaat hen een licht op en gaan zij op weg om te getuigen. De discipelen denken dat de vrouwen onzin spreken. Ook zij hebben tijd nodig. Pas op het Pinksterfeest treden zij naar buiten met hun verhaal en met hun getuigenis.

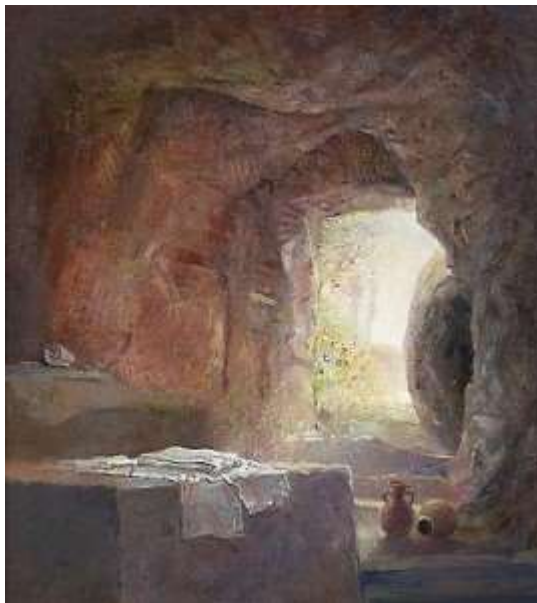
Ook in onze tijd wordt het verhaal over Jezus' opstanding in twijfel getrokken. Het overtuigt pas wanneer het zichtbaar wordt in de levens van mensen dat de Heer waarlijk is opgestaan. Echt waar wordt de opstanding pas wanneer het gebeurde persoonlijk wordt ervaren en een plaats krijgt als de basis van ons eigen geloof en in ons eigen leven.

Dat was en is de opdracht die alle getuigen, niet alleen de ooggetuigen, maar ook wij vandaag als geloofsgetuigen meekrijgen. Christus is door God uit de dood opgewekt en wij mogen leven en geloven vanuit die opstandingskracht. Hij leeft in werkelijkheid en wij met Hem. Wij staan niet op uit eigen kracht, maar omdat we opgewekt worden!

Wij worden opgeroepen om te leven, om nu reeds deel te hebben aan het eeuwig Leven waarin Jezus ons is voorgegaan. Dan is de vraag niet langer 'Pasen, wat gebeurde er werkelijk?' Maar dan is Pasen iedere dag opnieuw waar en mogen we elkaar toeroepen: 'Er gebeurt werkelijk wat met Pasen. De Heer is waarlijk opgestaan!

Alanya, 8 april 2022

Ds. Greetje Arnoldus-Veenstra

Vanuit de pastorie

KOM OVER EN HELP ONS

Nee het was geen visioen zoals dat van Paulus in Handelingen 16:9 maar een Facebook bericht op Preekbeurtennetwerk.nl dat op een avond onze aandacht trok. Door het plotseling uitvallen van een predikant werd er een beroep gedaan om de Nederlandse kerk in Alanya op korte termijn te komen helpen. Nu waren mijn man en ik wel wat gewend binnen het Interkerkelijk Pastoraat voor Nederlanders in Zuid-Europa (IPNZE), maar in Turkije waren we nog niet geweest. We keken elkaar even aan en besloten vrijwel onmiddellijk om te reageren. Het resultaat kent u. Van 4 februari tot 19 april 2022 konden we afreizen naar Alanya. Al moesten we de eerste tijd best even wennen aan het tijdsverschil en de temperatuurverschillen zowel buiten als binnen in de pastorie. Inmiddels hebben we kennis gemaakt met de bewogen geschiedenis van de NIGA, mensen ontmoet en sommigen al wat beter leren kennen. Maar belangrijker: vanuit die achtergrond en ontmoetingen met u de kerkdiensten mogen voorbereiden en samen met u het geloof kunnen delen en vieren. In zekere zin is onze missie enigszins te vergelijken met die van Paulus in Klein Azië. 'Kom over en help ons' hielp hem de oversteek te maken naar Macedonië nadat hij een aantal Christengemeenten had gesticht, onder andere in Efeze, en daarvoor te voet grote afstanden heeft moeten afleggen en vele ontberingen heeft moeten doorstaan. Naast het voorbereiden van de kerkdiensten en de vele (geloof)gesprekken hebben we natuurlijk ook mogen genieten van de prachtige natuur, cultuur en de geschiedenis van Turkije met als hoogtepunt een driedaagse reis en tour naar Efeze. In de voetsporen van Paulus, wie had dat een paar maanden geleden kunnen

bedenken! Door twee jaar Corona, de onzekere situatie in de regio en de verschrikkelijke oorlog in Oekraïne is te merken dat het toerisme minder is dan in voorgaande jaren en dat daardoor ook de opkomsten van de kerk minder zijn. Ook worden we allemaal een jaartje ouder en is het minder makkelijk om voorgangers en bestuursleden te vinden die bereid zijn om zich voor de Nederlandse kerk in Alanya in te zetten, verantwoordelijkheid te dragen en taken op te pakken. Daarom zouden we van 'Uit de pastorie' een oproep willen doen aan alle kerken in Nederland, aan onze gemeenteleden en donateurs, om als ambassadeurs van NIGA uw familie, vrienden en kennissen (ook via sociale media) te vertellen over het belang en het bestaansrecht van een Nederlandse oecumenische geloofsgemeenschap in Alanya en

hen uit te nodigen om eens naar Turkije te komen. 'Kom over en help ons'.

Onze termijn zit er bijna op. Op 19 april a.s. vliegen we weer naar Nederland, naar huis, onze kinderen en ons hondje Bumper, die al die tijd bij onze dochter heeft mogen logeren. Met een hoofd en hart vol dankbare

herinneringen aan een prachtig land met een rijkdom aan natuur, geschiedenis en archeologie. En aan een unieke, kleine interkerkelijke gemeente in Alanya waarvan we zijn gaan houden en als het mogelijk is graag nog een keer willen terugkomen.

Alanya, 8 april 2022

Met hartelijke groeten en u Gods zegen toewensend,

Leo Arnoldus en Greetje Arnoldus-Veenstra

Vanuit de kerngroep

Onze laatste dienst, voordat Daco Coppoolse met zijn echtgenote hals over kop naar Nederland moest vertrekken omdat anders het wellicht niet meer mogelijk was om te vliegen, was op zondag 8 maart 2020. Na deze periode van langdurige sluiting van onze kerk was het de eerste dienst op 21 november 2021, waarin Pastor Pim Rijnders voorging. Gelukkig bleven onze leden en donateurs hun financiële bijdragen over maken. Ook ontvingen we nog een aantal giften. De uitgaven bleven uiteraard ook doorgaan zoals de huur van de pastorie, telefoon en internetabonnement en in mindere mate elektriciteit en water.

Op de eerstvolgende ledenvergadering (waarschijnlijk in mei of juni) zullen we de financiën toelichten en ook kunt u op onze website de cijfers over 2020 inzien. De Niga had in dat jaar een positief resultaat van € 1670.-. De diaconie heeft ondanks dat er geen schoenen project was toch een aantal diaconale projecten ondersteund waardoor, omdat er minder inkomsten waren, een klein tekort ontstond.

Ook in het jaar 2021 werden door onze leden en donateurs hun bijdragen overgemaakt, waarvoor onze hartelijke dank. Dit jaar mochten we helaas geen giften ontvangen. De kosten gingen uiteraard gewoon door, maar uiteindelijk zijn we met een heel klein positief saldo geëindigd. De diaconie heeft ook in 2021 een aantal projecten ondersteund, waaronder de actie van de Rotary in Alanya voor de slachtoffers van de bosbranden. Ook hebben diverse leden hier persoonlijk hun bijdrage aan gegeven. Het saldo is een paar weken geleden overgedragen aan de Rotaryclub in Alanya.

Dit jaar zijn we weer hoopvol begonnen en we bidden en hopen dat we de diensten weer als vanouds kunnen houden. De Kerstdienst konden we weer samen met onze Duitse broeders en zusters vieren en met Pasen hopen we ook weer een gezamenlijke dienst te houden.

Ernst H.F. Meijer, penningmeester

Pietà

Ik nam je
op mijn schoot
vlak na dat je was gekomen
door bloed en bloot
zag ik voor het eerst
je gezicht
op het moment
dat mijn adem
werd ontnomen
heb jij je opgericht

ik nam je
op mijn schoot
bij de geboorte van je dood
door bloed en bloot
zie ik voor het laatst
je gezicht
op het moment
dat jouw adem
werd ontnomen
heb jij je opgericht

Cor van Vliet

***“Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen...”
Wat kunnen wij ons voorstellen bij de opstanding?***

Wat vieren we eigenlijk met Pasen? Ons antwoord zal zijn de opstanding van Jezus. Prachtig! Maar wat betekent dat dan?

Paulus geeft ons wel een definitie van opstanding, namelijk een leven waarin de dood geen macht meer heeft, geen rol meer speelt we lezen dat in Romeinen. Maar dat is moeilijk te begrijpen, want al onze ervaringen komen uit een leven, waarin de dood niet slechts een rol speelt, maar zelfs het **laatste** woord heeft.

Wat wij leven noemen is eigenlijk een mengeling van leven en dood. En ofschoon de dood daarin de sterkste component is, wordt hij toch doodgezwegen. Opstanding daarentegen is puur leven.

“Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen”,

Lazarus, het dochtertje van Jairus, de jongeling van Naïn, zij zijn niet opgestaan. Zij zijn teruggekeerd naar het leven met de dood er in, en zijn opnieuw gestorven. Opstanding is iets heel anders. Jezus leeft een leven waarin de dood niet meer vóór komt. Dat is voor ons onvoorstelbaar. En tegelijk geloven wij dat Jezus zó leeft. En dat ons een dergelijk leven te wachten staat.

God wijst mij niet op mijn fouten, ik zie ze zelf in het licht van zijn liefde

Als wij sterven, doorbreken wij de sluier, die ons tot dan toe God verborgen hield. Ja, dan zullen wij Hem zien zoals Hij is, in al zijn heerlijkheid en heel zijn liefde. Dat zal een onvoorstelbare geluk ervaring zijn, de vervulling van onze diepste verlangens.

Maar die schone medaille heeft helaas wel een achterkant. Want tegelijk met die overgrote vreugde ervaren we dan ook een schrijnend verdriet, namelijk: wat hebben we soms die liefde van God onderschat en wat zijn we daar krenterig en armzalig mee omgegaan... God wijst ons niet op onze fouten en tekorten en Hij klaagt ons niet aan, maar we **zien ze zelf** overduidelijk in het stralende licht van zijn liefde. Dat doet enorm pijn. Maar dat duurt slechts kort, en dan worden we weer helemaal gegrepen door de gelukzaligheid van de godservaring, **en die blijft**.

Zo treden wij binnen in dat leven dat louter leven is zonder de dood. Dan ervaren wij de trouw van onze God, ook over de dood heen. Dat zal ons met vreugde vervullen, met een vreugde die blijvend is.

Die voorvreugde van Pasen straks wens ik u van harte toe.

Pastor: Cor van Vliet

Nel en ik zullen de 19e april weer in Alanya zijn, onze eerste zondag daar is de zondag na Pasen, wij wensen jullie goede dagen toe.

www.niga-turkije.nl